

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . Δε. χρ. 10

Ἄρχειται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ ἐνοπλος ἀντίστασις τῶν Μακεδόνων καὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἀποτελέσματα). —Τὰ Πατριαρχικὰ. —Ζήτημα ἐκκλησιαστικο-πολιτικόν. —Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. —Ἑθνικὴ Ἀγαθοεργία. —Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός. —Τὰ ἐν Ἑλλάδι. —Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1904.

Τὰ πράγματα ἐξελλίσσονται ἐν τῇ προσθίᾳ Ἀνατολῇ μετ' οἷας θυμολόγητος δύναται τις εἰπεῖν καὶ ἐν τῇ Ἑσχάτῃ, ὅπως καὶ ταῦτα καταλήξουσιν ἐκεῖ, ὅπου καὶ ἐκεῖνα, εἰς τὴν περὶ τῶν τυρκικῶν καὶ τῶν τηλεδόλων, τὴν φυσικὴν λύσιν παντὸς προβλήματος, ὅπερ ἀξίον μὲν νὰ λύῃ ἡ φαιδρὸς καὶ ὁ σπασμωδικὸς καὶ ἀείπων δολιόφρων διπλωματίας, ἀλλ' ὅπερ ἀντὶ τούτου περιπλέκει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὡς οὐ παραστῆ ἀναπόφευκτος ἡ παρέμβασις τῆς τραχύτερον ἐνεργούσης ἀλλ' αἰεὶ ἐιλικρινέστερον σπᾶνθης.

Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τούτων περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων προκειμένων; Ἐν ἔτος σχεδὸν παρῆλθεν ἀπὸ τοῦ περιήμου τῆς Μυρτσέγης προγράμματος καὶ ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις ἀντὶ τῆς βελτιωθῆς ἐπεδιδωθῆς ἐξίχθησεν ἐκεῖ, ὅθεν χειρότερον δὲν ὑπάρχει. Ἀντὶ τῆς εἰρήνης οἱ μεταρρυθμισταὶ, ἐξαιρουμένων τῶν Ἀγγλων, ἀντικτῇ τῇ παλάμῃ ἐξήρπαν τὸν σπῶρον τῆς ἀναρχίας καὶ τῶν φυλετικῶν ἐρίων, ὥστε δὲ μὴ ἔχοντες οἱ διαπληκτισμοὶ τῶν Σέρβων, Ἑλλήνων, Βουλγάρων καὶ Τούρκων, συντονίζονται κατεβλήθησαν προσπάθειαι, ὅπως συμπέταται τῶν ἐμφυλίων τούτων πολέμων καὶ οἱ Ρωμοῦνοι. Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν μεταρρυθμιστῶν ἐξήρθη ἡ πρὸς τὰς ῥαδιοῦργας φιλοτιμίας τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ μεγαλομανῶν. Ἀπὸ τῆς σωτηρίου ταύτης ἐποχῆς οἱ Βούλγαροι ἐστρεφέντες τὰς ἐνεργείας τῶν ἀπὸ τῆς ἀνατινάξεως σιδηροδρομικῶν γεφυρῶν καὶ ἀτμοπλοίων εἰς τὸν φόνον, τὴν ἀρπαγὴν, τοὺς ἐμπρησμούς, παντὸς ὅ, τι ἐλληνικὸν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. Ἀπ' αὐτῆς Ἰταλοὶ, Αὐστριακοὶ καὶ Ρῶσοι παρὰ τοὺς διθυράμβους τοῦ ἐπισήμου τύπου τῶν οἰκείων αὐτοῖς κρατῶν ὑπὲρ τοῦ τερατοῦδους τῶν μεταρρυθμίσεων κατασκευάσματος μετῆνεγκον τὰς ἀντιζηλίας, τὰ κρύφια μίστη ἐπὶ τὴν ἀτυχεστάτην ἐλληνικὴν χερσόνησον, ἥς ἐν τούτοις ἐπηγγέλλησαν τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης.

Καὶ ἐν τῷ λαμπρῷ τούτῳ ἔργῳ εὖρον θαυμάσιον συμπράκτορα τὴν Τουρκίαν. Τὸ ὑπὸ χρόνιας, ἀθεραπεύτου σηπεδόνος κατελιγμένον τοῦτο κράτος διετήρησεν εἰπερτι: καὶ ἄλλο τὴν συνείδησιν, ὅτι ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν του οὐχὶ εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις, ἀλλ' εἰς τὰς πλεονεκτ. καὶ ὑστεροβούλους καὶ ἡμιστά φιλανθρωποὺς τάσεις τῆς Εὐρώπης, ἐκ δευκαετολογημένης δὲ χαρᾶς τρίβει σήμερον τὰς χεῖρας, ὅτε βλέπει, ὅτι εἰς τὴν καταπύρην τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας προσήλθον ἀρωγοὶ καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι μεταρρυθμισταὶ ὑποδαυλίζοντες τὰς ἐρίδας, προστατεύοντες ἀναφανδόν—ἰδὲ ἐν τούτῳ τὰ κατορθώματα τῶν Ρώσων ἀξιωματικῶν!—τοὺς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων φόνους τῶν Ἑλλήνων.

Τί τούτων χειρότερον ἔπραξε μέχρι τοῦδε ἡ Τουρκία;

Ἀλλ' οἱ Σέρβοι ἤρχισαν μὴ θέλοντες νὰ φονεύονται ἀγογγύτως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, οἱ δὲ Ἑλλήνες δεικνύονται ἥττον νῦν πρόθυμοι νὰ δέχωνται εἰς τὰ πλευρά των τὸ βουλγαρικὸν ἐγγχειρίδιον. Καὶ εἶναι μὲν ἀλήθες, ὅτι τὸ ἐγγχειρίδιον τοῦτο ἡγοράσθη ὑπὸ τῶν ἱερῶν χρημάτων, ἅτινα συλλέγουσι τὰ εὐσεβῆ σωματεῖα τῆς Μόσχας καὶ ὑπολογίσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανιερωτάτου Ἐξάρχου τῶν Βουλγάρων, δι' αὐτὸ δὲ καὶ προστατεύεται τὸ ἱερὸν ἔργον του ὑπὸ τῶν Ρώσων ἀξιωματικῶν, ἀλλ' ἐξ ἰσοῦ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι εἶχε καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡ ὑπομονὴ τὰ ἐρία τῆς καὶ ἐπὶ ἔτη σφαζόμενοι ὑπὸ τῶν Βουλ-

γάρων, ἀπροσάτευτοι ὑπὸ τῶν Τούρκων, καταδιωκόμενοι καὶ ἀπειλαῖς ἐξαναγκάζοντες νὰ γίνωσι σχισματικοὶ ὑπὸ τῶν Ρώσων, εὖρον, ὅτι ἀμυνόμενοι οὐδὲν χεῖρον κινδυνεύουσι νὰ πάθωσι τῶν μέχρι τοῦδε ἀνηκούστων ἀλ' ὅπως μαρτυρίων.

Ἐπὶ ἔτη ἤλπισαν ἐπὶ τὴν ὑπεσχημένην ὑπὸ τοῦ βερολινεῖου συνεδρίου παρέμβασιν τῆς Εὐρώπης, ὅπως θέσθαι τέρμα εἰς τὴν ἀδιόρθωτον τουρκικὴν ἀθλιότητα. Ὅτε δὲ αὕτη ἡ δόκησις νὰ παρεμβῇ, τὰ δεινὰ τῶν ἀντὶ τὰ ἐλαττωθῶσιν ἐπολλαπλασιάσθησαν. Εἰς τὸν Τούρκον χωροφύλακα, τὸν πρωτότυπον τοῦτον νόμιμον ληστὴν καὶ φονέα, προσετέθη καὶ ὁ Βούλγαρος δολοφόνος. Ἠλπίσαμεν νῦν, ὅτι θὰ τιμωρηθῇ ὁ δολοφόνος καὶ προσήλθομεν πρὸς τοὺς μεταρρυθμιστάς ζητοῦντες δικαιοσύνην. Ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς εὐρομεν τὴν ὕβριν καὶ τὴν ἀπειλὴν, ὅτι θὰ ἐξακολουθῶμεν φονεύμενοι ἀποινεῖ καὶ ὅτι μόνον ἂν γίνωμεν Βούλγαροι θὰ εὐρωμεν σωτηρίαν. Διεμαρτυρήθημεν ἐπανειλημμένως πρὸς τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης γνώμην, ἀλλ' οἱ γόοι ἡμῶν σφαζόμενων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐχλευάσθησαν ὡς γόοι ἀνάνδρων καὶ οἱ δολοφόνοι ἡμῶν ἐξυμνήθησαν ὡς ἥρωες.

Ἐστράφημεν ἅπασι ἔτι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ἵνα εὐρωμεν δικαιοσύνην. Καὶ θὰ τὴν εὐρωμεν. Δὲν εἴμεθα οὐδὲ τὸ παράπαν ὑπαίτιοι, ἂν σήμερον τὸ ἔδαφος τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τοὺς καγχασμούς τῶν ἡλιθίων Τούρκων βάλεγονται, ἀλλὰ δὲν εἶναι οἱ Βούλγαροι, κατασχύνει δὲ ἀνεξάλειπτος θὰ μείνῃ τῆς ἑλῆς Εὐρώπης, ὅτι ἡ ἀστοργία αὐτῆς καὶ ἡ πλεονεξία καὶ ἡ ἀνείλικρινεια καὶ ἡ μεμελετημένη ἀδικία περιέστησε τὸ ἡμερώτερον, τὸ μᾶλλον πεπολιτισμένον στοιχεῖον τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην νὰ ἀμυνθῇ διὰ τῶν ὅπλων. Καὶ θὰ ἀμυνθώμεν οἱ Μακεδόνες διὰ φόνων πληρώνοντες τοὺς φόνους, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ δι' ἐμπρησμῶν τοὺς ἐμπρησμούς καὶ ὁ ἀντιτάξωμεν τὴν βίαν κατὰ παντός, ὅστις θὰ ἐμποδίσῃ ἡμᾶς νὰ ἀσκήσωμεν τὸ ἱερώτατον τῶν δικαιωμάτων τούτων ἔχοντες τὴν τελικὴν ἀπόφασιν, ἂν εὐρωμεν τοὺς πάντας κατ' ἡμῶν συμμαχοῦντας καὶ Τούρκους καὶ Βουλγάρους καὶ Εὐρωπαίους, νὰ λούσωμεν τὴν Μακεδονίαν διὰ τοσούτου αἵματος καὶ νὰ σπείρωμεν ἐπ' αὐτῆς τόσα πτώματα Βουλγάρων, ὥστε ἐκ τῆς δυσοσμίας αὐτῶν νὰ ψοφήσων ἐξ ἀσφυγίας ὅσοι τυγχόν ἐξ αὐτῶν θὰ μείνωσι ζῶντες.

Τὸ ἔργον τῆς ἀμύνης ἤρχισεν, ἄγνωστον δ' εἶναι ποῦ καὶ πότε θὰ τελειώσῃ. Ἐνδεχόμενον εἶναι, ὅτι οἱ ὀλίγοι Μακεδόνες, οἵτινες ἀνέλαβον τὸ τιμωρικὸν ἔργον ἐν ἐκδικηθῶσι τὸν φόνον τῶν συγγενῶν των καὶ νὰ προστατεύσωσι τοὺς σωθέντας, νὰ ὑποκύβωσιν εἰς τὴν ἡνωμένην κατ' αὐτῶν ἐνέργειαν Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἀλλὰ δεινὴν θὰ πλανηθῶσι πλάνην καὶ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας συμμαχοῦντες πρὸς τὸ δολοφονικὸν τῶν ἔργων, ἂν νομίσωσιν, ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀμύνης εἶναι ζήτημα πεντακσίων, χιλίων ἢ καὶ δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν. Δόξα τῷ θεῷ ὀλιγαριθμῶμεν τῶν Βουλγάρων δὲν εἴμεθα, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν συνέβαινε, ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ δὲν ἐξαντλεῖται διὰ τοσαύτης θυσίας. Ἡ ἀμυνα ἀπέβη ἡμῖν ἡθικὴ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη καὶ τὰ ἔθνη, ὅταν εἰς ταύτην περιέρχονται, ἐν μόνον ὑπολογίζονται καὶ περὶ ἐνὸς μόνον ἀγωνίζονται, νὰ ἐξαλείψωσι τὴν ἀνάγκην ταύτην.

Καὶ εἰς τοῦτο καλούμεθα σήμερον νὰ δώσωμεν χεῖρα βοηθείας ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Μακεδόνων καὶ θὰ ἀναγκασθώμεν ἥττον ἢ βράδιον νὰ τείνωμεν αὐτήν.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Ἐκτακτος ἡμῶν ἀνταποκριτῆς ἐπιστέλλει ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1904 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπόμενα:

Ἐν τῇ συνεδρίσει τῆς Πέμπτης, 30 Σεπτεμβρίου, ὁ Μητροπολίτης Δυρραχίου Προκόπιος, συζητοῦμενος τοῦ Βοσνιακοῦ Κανονισμοῦ, ἀπήγγειλε

λόγον προητοιμασμένον προσβάλλον τὸν Οἶκον. Πατριάρχῃ δι' ἐκφράσεων ἀνευλαβῶν καὶ ἀνοικειῶν. Ὁ Πατριάρχης τότε μὲν μετ' ἀνοχῆς ἠρώσαστο, ἀλλ' ἐν τῇ κατόπιν συνεδρίᾳ, ἐφαρμόζων τὸν Κανονισμὸν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀπήγγειλε τῷ παρεκτραπέντι Ἀρχιερεῖ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Συνεδριάσεων, μέχρις οὗ ἡ Σύνοδος ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἐπεισοδίου.

Οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρεκτρεπόμενοι καὶ ἐκείνοι παντὸς σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνάρχῃ, ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ συνεδριάσωσιν, ἂν μὴ ἐπιτραπῇ τῷ Δυρραχίῳ νὰ μετασχη τῆς συνεδρίας. Τοῦ Πατριάρχου εὐλόγως, χάριν τῆς Πατριαρχικῆς ἀξιοπρεπείας ἀρνηθέντος, οἱ 8 ἀρχιερεῖς ἀπῆλθον τῶν Πατριαρχείων, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπεγοῦσι κωλυσιεργούτες.

Ἐκ τούτου ἐγένετο πασιφανὲς ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐζήτει ἀφορμὴν ἵνα διαρρήξῃ τὸν μετὰ τοῦ Πατριάρχου δεσμὸν καὶ προκαλέσῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Τὸ σχεδὸν δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦτο ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, λέγοντες ὅτι διὰ λόγους θερησκευτικοὺς καὶ κανονικοὺς (!) ὁ Πατριάρχης δὲν ἤδυνάτο πλέον νὰ Πατριαρχεῖ. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπραξάν προκαλοῦντες τὴν ἐπέμβασιν τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς αὐτοῖς οἱ μεμφόμενοι τοῦ Πατριάρχου ὅτι δὲν διεξάγει ἐθνικὰς τὰς διαφύλαξαι ζητήματα!

Ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μετὰ τούτου ἐξήγγειλε πᾶντα τὰ διαλλακτικὰ μέσα, προσκαλέσας αὐτοὺς τετρακίς εἰς τακτικὴν συνεδρίαν. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀντέταξαν ἀρνησιν συνταυτίζοντες τὴν τύχην καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν πρὸς τὴν τοῦ ὕβριστοῦ ἀρχιερέως Προκοπίου. Ταῦτοχρόνως δύο ἐξ αὐτῶν μεταβάντες εἰς τὴν Ὑ. Πύλιν καὶ εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐπέδωκαν ἀναφορὰν κατὰ τοῦ Πατριάρχου.

Ὁ Πατριάρχης ἰδὼν ἀποτυχούσας τελεον τὰς διαλλακτικὰς αὐτοῦ προσπάθειας, ἀπ' ἐτέρου βλέπων ὅτι διὰ τῆς ἐνόμου ἀποχῆς οὕτω ἀρχιερέων παραλλοῦνται αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, τὴν μὲν Κυβέρνησιν οὐδαμῶς ἀνέμειν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦτο ζήτημα, συνεκάλεσε δὲ αὐτὴς τὰ δύο Σώματα εἰς κοινὴν Συνέλευσιν πρὸς διὰσκεψιν περὶ τοῦ πρακτικοῦ. Ἐκ τῶν μελῶν τῶν δύο Σωμάτων, ἀριθμουμένων εἰς εἴκοσι, οἱ μὲν οὕτω ἀρχιερεῖς δὲν προσήλθον, παρήσαν ὅμως τέσσαρες Μητροπολίται καὶ οὕτω λαοὶ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἦτοι ἡ πλειονοψηφία τῶν δύο Σωμάτων.

Ἐν τῇ κοινῇ ταύτῃ Συνελεύσει ληφθεῖσης ὁπ' ὅψιν τῆς κρίσεως περιστάσεως καὶ τῆς ἐπείγουσας ἀνάγκης τοῦ νὰ μὴ δημιουργηθῇ χάος ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐξ μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἥτις ἐπρόκειτο, νὰ ἐκτελεσθῇ, κατὰ τὸν Κανονισμὸν μετὰ δύο μῆνας ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τοῦδε διὰ τὸ ἐκτακτὸν τῆς ἀνάγκης. Ὅθεν ἀπεφασίσθη, ἵνα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀντικατασταθῶσι τέσσαρες Συνεδικοὶ (Σερῶν, Ρόδου, Δυρραχίου καὶ Ἐλευθερουπόλεως) προσκαλουμένων εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν τεσσάρων νέων μελῶν (Κυζίκου, Τραπεζοῦντος, Χίου καὶ Δρυϊνουπόλεως) συμφώνως πρὸς τοὺς Κανονισμούς.

Συνωδὸς δὲ τῇ ἀνωτέρῳ ἀφάσσει οἱ τέσσαρες ἀντικατασταθέντες Ἀρχιερεῖς διετάχθησαν ν' ἀπέλθοσι ταχέως εἰς τὰς Ἐπαρχίας αὐτῶν.

Μετὰ τὰ γενόμενα, ὁ Πατριάρχης, κατὰ τὰ εἰρημένα, ἀνήγγειλε τῇ Κυβερνήσει τὴν παῦσιν τῶν 4 ἀρχιερέων καὶ πρόσκλησιν τῶν τεσσάρων νέων. Ἀναμένεται δὲ ἡ ἐγκρίσις τῆς Ὑ. Πύλης, ἥτις δὲν δύναται εἰμὴ ν' ἀναγνωρίσῃ πρᾶξιν γενομένην ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἐν τῷ δικαιοῦματι αὐτοῦ ὡς ὑπεύθυνος τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως.

Ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδηλοῦται ἐν τε ταῖς ἀνωτέραις τάξεσι τῆς κοινωνίας καὶ ἐν ταῖς τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς πολιτείας τῶν οὐκ ὀκτώ ἀρχιερέων, οὓς ἐξώθησαν εἰς τὸ ἀπονενοημένον τοῦτο κίνημα φίλοι ἀνελικρινεῖς καὶ κάκιστοι σύμβουλοι.

Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Καὶ ταῦτα μὲν λέγει ὁ ἀξιοπρεπὴς ἡμῶν ἀνταποκριτῆς. Ἀλλ' ἡμεῖς εὐχόμεθα ἀπὸ τοῦ βόθρου τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ὅπως ἀληθεύσωσιν αἱ νεώτεροι τηλεγραφικαὶ πληροφορίες, κατ' ὅσον ἐπιτίθεται ἡ διαλλακτικὴ λύσις τῶν θρησκευτικῶν ἐπεισοδίων. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀληθὲς χριστιανικὴ μετριοπάθεια ἐκατέρωθεν καὶ πᾶς γνήσιος Ἑλληὴν ἐξορκίζει καὶ Πατριάρχῃ καὶ Συνεδικοῖς νὰ δώσωσιν ἀλλήλοις χεῖρα ἀδελφικῆς ἀγάπης, διότι εἰς οὐδετέρων τῶν μερῶν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐιλικρινεῖαν τῆς πίστεως εἰς τὴν μεγάλῃς ἐκκλησίας τὰ συμφέροντα καὶ τὴν φιλοπατρίαν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην διηγήτορον
Ὅδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΖΗΤΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

Η ΕΝ ΒΟΣΝΙΑ ΚΑΙ ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἡ περιλάλητος σύμβασις τοῦ 1880.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν ἀρθρῷ ἀνεπτύξαμεν τὸ προκείμενον ἡμῶν ζήτημα μόνον ὡς ἂν ἐποφιν διεπραγματεύθῃ αὐτὸ ἡ συνάδελφος ἐφημερίς «Κράτος», ἐξ ὧν δ' εἴπομεν ἐναργῶς, νομίζομεν, ἀπεδείχθη ὅτι νομικῶς δὲν δικαιούται, καὶ πολιτικῶς δὲν ὀφείλει τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον νὰ μεταβῇ τὸ ἀπὸ τοῦ 1880 καθιερωθὲν ἐκκλησιαστικὸν καθεστὸς ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ καὶ ἐκ καταγγέλλον ἡ ἐκμηδενίζον τὴν Σύμβασιν παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Αὐστρίας θὰ ἐπραττεν ἔργον λίαν ἀσύμφορον ἐκκλησιαστικῶς τε καὶ ἐθνικῶς.

Αἱ πληροφορίες, ἃς ἐκτοτε ἐλάβομεν, μαρτυροῦσιν ἀτυχῶς ὅτι τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα δὲν συζητεῖται ἀταράχως οὐδ' ἀπαθῶς ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Ἱ. Συνόδῳ Κων/πόλεως. Ἐν παντὶ κοινοβουλευτικῷ σώματι, ἐνθα οἱ τῶν μερίδων ἡγήται ἐμφοροῦνται ἁκαριαίους φιλοπατρίας καὶ ἀδύτου στοργῆς πρὸς τὸ κοινὴν συμφέρον, τῆς κομμικτικῆς διαμάχης ὑπερισχέει συνήθως ἡ ὁμοφροσύνη καὶ ἡ σύμπραξις εὐθὺς ὡς παρίσταται ζήτημα στενῶς συνδεδεμένον πρὸς γενικώτερη καὶ ἀνώτερα τῆς ἐκκλησίας ἡ τοῦ ἐθνους συμφέροντα. Τοῦτο δὲν συμβαίνει δυστυχῶς κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν.

Τὸ προκείμενον ζήτημα, ὡς ἐπίσης καὶ ἄλλα τινὰ ὁμοίως σοβαρὰ καὶ γενικὰ συνέπεσαν μετὰ τῆς ὁργανώσεως συστηματικῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου κ. Ἰωαννῆς Γ'. ἡ δὲ κατ' αὐτοῦ πολεμικὴ ἐπεξεσάθη καὶ ἐπὶ τῶν γενικῶν τούτων ζητημάτων ἐπὶ μεγίστῃ βεβαίως βλάβῃ βαρυτίμων ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἐρ' ὅ καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν πραγμάτων καὶ εἰς τὰ ἀκαταγνώστα ἐπιχειρήματα καὶ εἰς τὰς εὐλογώτερας προτάσεις ἀντιτάσσεται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφείας ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἀντιπολιτεύσεως ἀπόλυτος, ἀλλὰ δὲ καὶ ἀδικαιολόγητος, ἄρνησις καὶ προκαλεῖται κρίσις Πατριαρχικὴ ἐν οὗ δέοντι.

Ποῦ δὲ ἐγκτεται σήμερον ἡ ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἀναφεύστα διαφωνία;

Ὁ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Πατριαρχείου ὑποβληθεὶς ἐπαρχιακὸς κανονισμὸς ὁ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης περιέχει ἐν τετρακοσίαις περίπου ἀρθροῖς πᾶσας τὰς περὶ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου κλήρου, περὶ Πνευματικῶν Δικαστηρίων, διοικητικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν Συμβουλίων, Σχολείων, Μονῶν, καὶ λοιπῶν διατάξεις, περὶ ἐκλογῆς μελῶν τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβουλίων, περὶ συνελεύσεων, ἡ περὶ μισθοδοσίας τοῦ κλήρου καὶ πάντων τῶν δημοσίων ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων. Δι' αὐτοῦ παρέχεται εἰς τὸ λαϊκὸν στοιχεῖον πολλὰ πλείων ἢ μέχρι τοῦδε συμμετοχὴ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων, ἀσφαλίζεται δὲ ἡ εὐπρεπὴς συντήρησις τοῦ κλήρου καὶ ἡ εὐδωρία τῶν θρησκευτικῶν συμφερόντων τοῦ ὁρθοδόξου λαοῦ. Οὗτος μετὰ μεγάλῃς ἀνακουφίσεως εἶδε τὴν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων ἐπελθούσαν ὁμοφωνίαν καὶ μετὰ πολλῆς ἀνυπομονῆς προσδοκᾷ τὴν ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐγκρίσιν τοῦ Κανονισμοῦ, ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς τὴν διχοστασίαν καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πνευματικῶν, ἥτις εἰς τοιοῦτον ἐπετάθη βαθμὴν, ὥστε ἐν Σερβίᾳ καὶ ἐν ἄλλοις κέντροις διεκόπη πᾶσα μετὰ τοῦ κλήρου σχέσις, οἱ χριστιανοὶ δὲν μεταβαίνουν εἰς τὰς ἐκκλησίας, τὰ τέκνα οὐτῶν μένουσιν ἀβάπτιστα καὶ οἱ νεκροὶ ἐνταφιάζονται ἀνευ ἱερῶς καὶ θρησκευτικῆς πομπῆς! Ἀναμένοντες πάντες τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἡ δὲ συζήτησις ἐν Κων/πόλει παρατείνεται καὶ ἀναβάλλεται περιπλεχθεῖσα μετὰ ζητημάτων ἐσωτερικῆς φύσεως, ἁλλοτρίας τοῦ προκειμένου θέματος!

Ἡ ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ πλειονοψηφία ἐξ ἐπὶ ἀρχιερέων συγκειμένη καὶ διαφωνοῦσα συστηματικῶς πρὸς τὸν Πατριάρχῃ μετ' οὗ εἶναι συντεταγμένη ἡ ἐκ πέντε συνοδικῶν μετονομασίᾳ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὁποσδήποτε πᾶσας ἀντιπροτάσεις τῶν Βοσνίων ἐξοπιστῶσιν ἐπὶ τῶν δώδεκα ἐκείνων ἀρθρῶν, ἐπ' ὧν μὴ ἐπελθούσης ὁμοφωνίας κλήρου καὶ λαοῦ ἐν Βοσνίᾳ ἐξήρθη ἡ διαιτητικὴ κρίσις τοῦ Πατριαρχείου. Τῶν δώδεκα τούτων ἀρθρῶν δύο εἰσὶ τὰ οὐσιωδέστατα, τὸ περὶ διορισμῶν Ἀρχιερέων καὶ τὸ περὶ παύσεως αὐτῶν.

Ἀντ' αὐτῶν οἱ ἐν Βοσνίᾳ λαϊκοὶ ἀντιπολιτευόμενοι προτείνουσιν ἀρθρον ὅπως τῇ συμβάσει ἀντικείμενα, οἱ δὲ ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν Πατριάρχῃ Ἀρχιερεῖς ὑποστηρίζουσι τὰς

ALLAOSIS

Επειδὴ παρὰ πολλῶν προσηρπήμεν ἐκδύσασμεν τὴν περὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνισμοῦ εἰς τὸ τέμαχος αὐτῆς βαίνουσας μελέτης ἡμῶν εἰς ἴδιον βιβλίον, ἀναγκαῖον κρίνομεν παρακαλεῖσμεν πάντας μὲν τοὺς ἀπανταχοῦ ἀναγιγνωσκῶντας τὸ «Ἀγῶνος» νὰ δηλώσωσιν ἢ ἂν θέλωσι νὰ ἀποκτήσωσι τὸ βιβλίον, εἰ δύναται.

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΟΣ,

τὸν θεὸν, συσταποστείλασθε καὶ τὸ ἡμῶν εὐχα-
 ριστοῦντες οὕτω ἡμᾶς, πάντας δὲ τοὺς ἐν μεγάλῃ
 πόλεσιν ἀνταποκριτάς ἡμῶν νὰ γνωρίσω-
 ῇμῖν τὸν πιθανὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων, ὃν
 ἐκδηλώσει νὰ διαθέσωσιν. Τὰς δηλώσεις ταύ-

του αναγκαστούν και ρίξουν αναποκρίτως ένα μέγεθος, ένα συμφωνικό πράγματας προβόχως εις την έκτασιν του βιβλίου και μη καταπατηθέντων εκτυποσμένων πλείονα του δέοντος αντίτυπα.

Το βιβλίδιον δεν θά είναι απλή ανάπτυξις, αλλά θα περιέχῃ ἐνισχυοὺς καὶ προσθήκας ἀποδιδόντας ἐνδεχομένως ασαφὲς τῇ πεπαιγμένην πληροφορίᾳ, θά εἶναι δὲ γεγραμμένον ἐν ὅντι ἐκλεκτὸν γάρκτου καὶ θά τιμᾷται Αἰγιυνοὺς μὲν δύο σελήνια, ἀπανταχοὺ ἄλλαχοι δύο χρυσοὺς δραχμῶν. Ἡ χρησιμότης

αὐτοὺς ὡς μελετῆς πρωτοτύπου περὶ τῆς ἡ-
κῆς καὶ ὕληκῆς συνάψεως τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ
Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν πρακτικῶν πρὸς με-
τέτι ἐπίφωσκον αὐτοῖς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ εἶλου
νοῦς ἀνωμολογήθη, ἥδη παρ' ἀπάντων τῶν
ἀναγνωστῶν τοῦ «Ἀγῶνος» ὁμοφώνως.

ΚΒ'

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΚΑΙ Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Πόρτ-Σαΐδ ἢ
Σουέζ — Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς
καὶ τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν καθέστεράματα.

Α΄

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΣΑΪ

Ἡ πόλις τοῦ Πόρτ-ΣαΪδ ὀφείλει, ὡς γνωστὴν
τῇ γέννησιν αὐτῆς ἐπὶ τῇ διαδρομῇ τοῦ ἰσχυροῦ
Σουέζ, τὴν ἀρξαιμένην τῇ 10/22 Ἀπριλίου 18
καὶ συντελεσθεῖσαν τῇ 5/17 Νοεμβρίου 1869,
ἐγένετο τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐγκαινία τοῦ θαυμαστοῦ
ἔργου.

Μεταξὺ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς νέας πόλεως

ΚΒ'
Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ
ΚΑΙ Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

πρόσφατος βίωσις δι' Ἑλλήνας, οἱσι τοῦτο καὶ ἐκράτει, ἐροῦντο γὰρ καὶ μηχανικὴν μετέστην τὴν ἔργον τὴν διοικητικὴν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν μεταλλευτικῶν πολυπλοκίῃ ἐπιδόθη, ἐκ τῆς πολλῆς ὑπηρεσίας τῇ ἐταιρείᾳ τὴν θαλασσίαν καὶ τὴν τοῦ Σουλῆ, καὶ νῦν δὲ διαπρεπὸς τὰ μέλη αὐτοῦ πληροῖ.

Τὰς ὑπηρεσίας ταύτας τῶν Ἑλλήνων ἀναγοῦν εἰς τρεῖς τοῦ ἰσμοῦ Φερδινάνδου: Δρασίφιν γινώσκοντες ἐν τῇ ἑταιρείᾳ κυβερνήσαντες τὸ 1835, τὸ 1866 καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς ἐλλοικτικῆς κοινοῦ διὰ τοῦ νόμου ΑΧΠΧ (28 Δεκεμβρίου 1889) ἐκ πηγῶν βασιλικῶν πέντε χιλιάδων ἐταίρων πενήντα τρεσάων καὶ 640) οὐκ ὀλίγων, ἀφ' ὧν θείονται αἱ ἐκκλησίαι ἐκ τοῦτοῦ καὶ τὰς

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΣΑ

Η Αθήνα έφτασε καθ' ους η αίσια εστειμένη πάρα τῶν Πόρτ-Σαί Προσέντων τῶν Ἑλλάδων Ἀ. Λεοντῶν, ὡς ἀνερχομένη τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1888. Ἐξελκυστοὶ εἰκόναί, ὡς ἑγγιστα χιλιάδας χρυσῶν ῥαβδῶν. Ὁ θεμελιὸς ἄλλος τῆς νέας ἐκκλησίας, ὡς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦτον συνταχθέν προτοκόλλου ἐπέστη τῇ 3 Ἀπριλίου 1888.

Ἡ ἀσφῆτα τὴν Ἑλλάδα τὸν Πόρτ-Σαί τὴν προηγουμένη τὴν αὐτῆς τῆς πόλεως, ἐκ τῶν ἐνδὸς δὲ περὶ τὴν χιλιάδων ἑπορπασιῶν κατόικων, τὸν δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἀπὸ τῆς ἀποσκευῆς 23.000.

Επίσης, η ανεργία στην Ελλάδα είναι 40,000 περίπου άτομα ηλικίας 15 ετών και τούτου πάλιν οι Έλληνες, Έλληνες, προσφύγονται προσποιούνται πως την ερωστική συνουσία της πόλεως.

Το μέγα, οικονομικό έλλειψη προσδοκίαντος ποικίλων άλλων της πόλεως ταύτης, οι δυνατόν να πραγματοποιηθούν κατά την τούτη την έκτην, έλκοντες, ότι ο πληθυσμός της πόλεως ταύτης υπερβέβαια κατά το 1883 τα 17,000 άτομα, στην εξόχως ενδιαφέρουσα ήμερα τους πήλινον τούτον πηγάδιον έχει να έστι άλλων έρωστικών, ή μετ' επικρατέως, έτιχως έτις ο ήμερος της πόλεως Έλληνας κυβερνήτης, όρεσμονος τούδε να παρακολουθήσονται και να θερμίζονται.

ὅπως μὴ ποτε ὁρῶσθαι, ἀλλ' αἰεὶ διατελεσθαι αὐθάνους
 τὰς εὐσεβειακάς αὐτῆς ἀκτίνας ἀπὸ τῶν οὐρανοῦ
 Ἑλλανομένων ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐπὶ τοῦδε ἡ πόλις
 Πύθι-Σαῖδ ἀνεγνωρίσθη ὡς ὁ ἐπισκεπόμενος ἑμπορεύ-
 σαι ἀντίηλος τῆς Ἀλεξανδρείας, οὐδὲν δὲ ἔθνος
 Μεσοποταμίας ἔχει μᾶλλον ἐπιείγουσαν ἀνάγκην
 Ἐξουσίαν δὲ ἔχει

Ὁπως ὑποβοηθήσωμεν τὴν δέουσαν μέριμναν

Νόμιμον ὑπαρξίν ελαβεν ἡ ἐλληνικὴ κοινότης τοῦ Πόρτ-Σαϊδ ἀπὸ τοῦ 1889, ὅτε συνετάχθη καὶ ἐνεκρίθη ὁ πρῶτος αὐτῆς ὁργανισμὸς ὡς Κοινότητος. Ἀλλ' ὁ ὁργανισμὸς οὗτος καταργήθη διὰ νέου κανονισμοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς κοινότητος τῇ 10 Νοεμβρίου 1900 καὶ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1900 Β. Διατάγματος, ὅπερ κατεχωρήσθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως τῇ 2 Ἰανουαρίου 1901.

Εἰς τὸ ἥμισυ σχεδὸν ὅλων τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόρτ-Σαϊδ ἀνέρχονται μόνον οἱ Κάσιοι. Οἱ φίλεργοι καὶ δραστηριώτατοι οὗτοι νησιῶται ἀποτελοῦσι χωριστὴν οὐτως εἰπεῖν καὶ διακεκριμένην ὄλυν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁμάδα, τὸ κατ' ἐξοχὴν δὲ ἀποκλειστικὸν καὶ τοπικιστικὸν πνεῦμα τὸ διακρίνον τοὺς κατοίκους τῶν νήσων δὲν εὐρὲς ποτε θερμοτέρους ζήλωτας καὶ θιασώτας τῶν Κάσιων. Εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτον, ἀλλ' ἀληθές, ὅτι ἀποφύγουσι καὶ αὐτοὶ τὰς ἐπιγαμίας πρὸς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας.

Παρὰ πάντα ὅμως ταῦτα δὲν εἶναι ὀλιγώτερον φιλοπατρίδες ἐν τῇ γενικῇ περὶ πατρίδος ἐννοίᾳ, οὐδένος δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὑπολείπονται ἐν τῇ εἰς θυσίας προθυμίᾳ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀναγκῶν τῆς ἐλληνικῆς παροικίας τοῦ Πόρτ-Σαϊδ.

Μετὰ τοὺς Κάσιους ἔρχονται οἱ Κεφαλλῆνες κατὰ λόγον πλήθους καὶ οἱ Μεγιστεῖς (Καστελλορίζιοι) καὶ μετὰ τούτους οἱ ἀπανταχοῦ παρόντες Ἡπειρώται, μετὰ τούτους δὲ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ πάντα εἴτα τὰ ἄλλα ἐλληνικὰ φύλα.

Ἰσως ἐκ τῆς τοπικῆς διαίρεσεως τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐλληνικὴν κοινότητα τοῦ Πόρτ-Σαϊδ Ἑλλήνων ἡ ἐκ τῆς ἀναπορεύσεως εἰς πᾶσαν νεότητον πῶλιν ἀνωμαλία, νεῖκος καὶ ἐρις ἐξακτῆρσι, εὐχόμεθα δὲ μηδέποτε πλεονεχῆς χαρακτήρη τὰς μερίμνας τῶν αὐτῶν Ἑλλήνων περὶ διοικήσεως τῶν αὐτῶν κοινοτικῶν ἰδρυμάτων. Ὁ μῦθος τῆς κτίσεως τῆς Ρώμης εἶναι πεπωμένον, φαίνεται, νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἀνὰ πᾶσαν ὁμοίαν περίστασιν, ὅχι βεβαίως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ αἰματηρῶν περιπετειῶν σήμερον, ἀλλ' οὐδ' ἀνευ ἐξήντητος παθῶν ἐπικινδύνων εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀκμήν. Ἀλλ' ὁμολογητέον, ὅτι δὲν συνετέλεσεν εἰς τοῦτο ὀλίγον καὶ ἡ ἐπιμονὴ ἀποτυχία τῶν ἐλληνικῶν κυβερνήσεων περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέξοντος τῆς πόλεως τοῦ Πόρτ-Σαϊδ, ὅστις ἀντὶ ὑδάτος ἐκρίνεν ἀναγκαϊότερον νὰ ῥίπτῃ εἰς τὴν πυρὶν ἔλαιον.

Νῦν τὰ πράγματα φαίνονται τραπέντα ὁμαλότερον δρόμον. Ἡ σύγκρουσις φέρεται τὴν ἐπαύριον καὶ αὐτὴ τὴν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν, ἥτις καταλήγει εἰς τὴν περιπόνητον διαλλαγὴν καὶ εἰρήνην. Νῦν οἱ Πόρτ-σαϊδίται καλοῦνται νὰ ἀνέψωσι πρὸς τὴν μεγαλοπρεπεστάτην ἐκκλησίαν των, τὴν τοῦ Σωτήρος, ἣν ἱδρύσαν οἱ τίμιοι ἰδρυτὲς των, νὰ ἐνθυμῶνται, ὅτι πρὸς τοῦτο ὁ ἱερεὺς τοῦ ὁπίστου ἐκάλει τοὺς πιστοὺς ἐν ἀφανεί τινι οἰκῇ, καὶ ἀντλοῦντες ἐκ τούτου δεικνύον τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ φιλοδοξίαν αἰεὶ μείζονα νὰ ἐπιδεικνύουσιν ἔργα εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Αἰγύπτου καὶ νὰ προκαλῶσιν αὐτὸν εἰς μίμησιν.

Χιλιάδες λιρῶν ἐδαπανήθησαν, ὅπως οἱ Ἑλληνες τοῦ Πόρτ-Σαϊδ καυχῶνται, ὅτι ἔχουσιν τὴν μεγαλοπρεπεστέραν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκκλησίαν, ἐπρωτοστάτην δὲ ἐν τῷ θεαρέστῳ καὶ ἐθωφελεῖ τούτῳ ἔργῳ μεγάλᾳ αὐτοὺς προσεγκνῶν καὶ ἐπικουρούμενος ὑπὸ εὐγενεστάτων συναβλητῶν ὁ Κυβήριος τὸ Γένος Γεωργίου Κορώνης, πρόεδρος τῆς αὐτοῦ ἐλληνικῆς κοινότητος.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἱεουργοῦσι δύο ἱερεῖς, ὧν ὁ εἰς ἀρχιμανδρίτης τὸ ἀξίωμα, Πάτριος τὴν πατρίδα, Γρηγόριος καλοῦμενος.

Μεγάλῃ ἀνακοίνωσιν δικαιούται νὰ εὐρίσκη ἡ φιλοπατρία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόρτ-Σαϊδ καὶ ἐν τῇ γοργότατῃ ἀναπτύξει τῶν σχολείων των. Ταῦτα εἶναι ἱδρυμένα ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾧ δὲ πρὸς τριετίας ἐστὶ ὁ χωρισμὸς τῶν ὡς σχολείων χρησιμεύοντων κτιρίων δὲν ἦτο ἐπαρκὲς, ὅπως ἀποσκοποῦν γίνηται καὶ ὁμαλὴ ἡ διδασκαλία ἐν τῷ ἀρρεναγωγείῳ καὶ τῷ Παρθενγωγείῳ, νῦν ἐλήφθη φροντίς, ὅπως καὶ εὐπρεπέστερον διασκευασθῶσι τὰ πρόχειρα ἄλλως ταῦτα κτίρια καὶ ὁ χωρισμὸς ἐπέλθῃ κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦττον ἄριστος, ὥστε μηδεμία νὰ γεννιᾶται ἀνωμαλία.

Ἀλλὰ σπουδαιότατῃ εἶναι ἡ πρόδος τῶν ἐλλήνων σχολείων τῆς κοινότητος ταύτης ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ αὐτῶν δυνάμει. Πρὸς τριετίας ἐστὶ τὸ ἐλληνικὸν παρθενγωγεῖον εἶχε δύο μόνον διδασκαλίσσας, μαθημάτων καὶ μίαν ἐργοχειρῶν. Ἐκτοσε προσελήφθη δύο διευθύντρια ἡ δεσποινὶς Ἀγλαΐα Γεωργιζίδου, ἐξ Ἀθηνῶν ἔλκουσα τὸ γένος, ἀρίστα κατηχημένη καὶ ὑπὸ εὐγενεῶς ἐμπνευμένη ζήλου νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα τῆς, εἰς τῆς εὐπαιδευτοῦ δὲ ταύτης δεσποινίδος τὰς συνετάς ὑποδείξεις ὑπεύκουσα γενναιοφρόνως ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινότητος ἠΐθερος τὸ διδάσκειν ὡς προσωπικὸν εἰς ἐξ διδασκαλίσσας, ὧν αἱ τέσσαρες πενταχῶς διδασκαλίσσαι, ἡ μία νηπιαγωγὸς καὶ ἡ τελευταία βοηθὸς τῆς τελευταίας ταύτης. Πλὴν τῶν ἄλλων μαθημάτων διδασκείται καὶ ἡ γαλλικὴ, ἀπὸ τοῦ τελευταίου δ' ἔτους καὶ ἡ ὀκτωβρική. Ἡ ἀνωτέρα τάξις τοῦ Παρθενγωγείου τούτου εἶναι ἡ τῆς β' τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου.

Ἀλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα θὰ σταματήσῃ ἡ φιλομουσία τῶν Πόρτσαϊδιτῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ τοῦδε μελετῶσι τὴν αὐτῆς τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ, τιμὴ δ' αὐτῶν εἶναι ἀπαρχαρίστος τὸ κατ' ὄρθωμα, ὅτι ὁ καταρτισμὸς τοῦ Παρθενγωγείου κατέστη οὕτω πλήρης, ὥστε βλα ἀνεκάρτως τὰ θήλα τέκνα τῶν Ἑλλήνων νὰ φοιτῶντες εἰς τοῦτο τὸ σχολεῖον καὶ νὰ ἀποφύγῃσι τὰ ἀλλογενῆ προπαγανδιστικὰ ἐκπαιδευτήρια.

Εἰς τὸ Παρθενγωγεῖον εἶναι προσρηγμένον καὶ τὸ νηπιαγωγεῖον, ἐν ᾧ ἡ διδασκαλία γίνεται κατὰ

τὸ φραϊβελιανόν σύστημα καὶ εἰς ὁμοίᾳ νῦν περὶ τὰ ἐκτὸν παιδία ἀρρενὰ τε καὶ θήλα. Εἰς δὲ τὰς τάξεις τοῦ Παρθενγωγείου ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ ἔτος 1903—1904 μαθηταὶ 208.

Ἀνάλογος εἶναι ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γενομένη πρόδος τοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων, εἰ καὶ διακοπεῖται ὑπὸ δυσχερῶν ἐπεισοδίων, ἀτίνα ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσιν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς φιλοτιμίας κοινότητος.

Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ ἀσκήν σχολὴν μετὰ ὅκτω τάξεων, εἶναι δὲ ἀνατεθειμένη ἡ διοίκησις αὐτῆς εἰς τὸν κ. Κωνσταντ. Τσιούλκαν, διδάκτορα τῆς φιλολογίας, Μακεδόνα τὸ γένος, ἄνδρα μεγάλᾳ ἐγγύμενον ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ ἐθνικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἐμπεισταμένων αὐτῷ ἐλλήνων παιδίων. Πλὴν τοῦ διευθυντοῦ διδάσκουσι καὶ ἐξ ἑτέροι διδασκαλοὶ. Ἡ ἀνωτάτη τάξις τῆς ἀστικῆς σχολῆς ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν α' γυμνασιακῆν. Οἱ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1903—1904 φοιτήσαντες εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀρρένες ἀνῆλθον εἰς τοὺς 250 περίπου.

Αἱ δαπάναι τῆς συντηρήσεως τῶν σχολείων τούτων ἀνῆλθον κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος εἰς 26—27 χιλ. χρυσῶν δραχμῶν, ἐξοπορήθησαν δὲ αὐτὰς οἱ ἐφοροὶ τῶν σχολείων ἀπὸ τῶν μετρίων διδασκῶν τῶν ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἀπὸ τῶν ἐκουσίῳ συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, ἀπὸ τοῦ δίσκου τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐκτάκτως ἐκίστοτε δημοσυργουμένων πόρων, οἱ χοροὶ, θεατρικαὶ διδασκαλῖαι, συναυλῖαι κττ.

Τὴν ἐφορείαν τῆς κοινότητος πλὴν τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Γ. Κορώνη ἀποτελοῦσιν οἱ κ. Ι. Μανωλακάκης, Ν. Κομιανός, Δ. Παπαδημητρίου, Ροῖδης, Τσιτσίνης, Ν. Βασιλόπουλος, Γ. Βαλεντῆς, Δ. Λαρόδικος, Ι. Πενευσιμάνης, Θ. Κανταριτζῆς. Ἄνδρες διαπνεύμενοι πάντες ὑπὸ τῆς φιλοτιμίας στερεὰ νὰ πῇ ξοῖσι τὰ θεμέλια τῆς δικαιοσύνης ὑπ' αὐτῶν κοινότητος. Τῶν ἀνδρῶν τούτων οὐδεὶς ἐγνωρίσμενος καὶ δι' αὐτὸ οὐδεμίαν φοβούμεθα παρεξήγησιν, ἐὰν ἐξῶμεν καὶ δημοσίᾳ ἐπαινέσωμεν τὴν ὑπερβολῶς ἀγαθὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἀσχεῖ ἐπὶ τὰ πράγματα τῆς κοινότητος ὁ κ. Πενευσιμάνης, Κάσιος, ἂν μὴ ἀπατώμεθα, τὴν πατρίδα.

Ἐν Πόρτ-Σαϊδ ἐκδίδεται καὶ ἐβδομαδικαία ἐλληνικὴ ἐφημερίς «Συνδεσμός» ὀνόματι.

Τοιαύτῃ εἶναι ἡ εἰκὼν, ἣν ἀτελεστάτην ἐγράψαμεν, τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος τοῦ Πόρτ-Σαϊδ, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, ἃς παρὰ πολλῶν ἐζητήσαμεν καὶ ἃς εἰς αὐτογράφον ὑπεβέβλημεν ἐλεγγον. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν ἀτέλειαν πεποιθήμεν, ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη συνοψίζει τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐλληνικῆς κινήσεως, ἣν ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν νὰ γνωρίσωμεν τῷ Πανελληνίῳ.

Β'

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Τὸ πρὸ τῆς ἐσκαφῆς τῆς ὁμοιόμορου διώρυγος ἀθλὸν καὶ ἀσχυρὸν ἀραβικὸν χωρίον Σουεῖς ἐγένετο νῦν πῶλιν ἀριμύδουσα ἡδὴ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1897 γενομένην ἀπογραφὴν 17,457 κατοίκους, ὧν αἱ 2,774 ἑυρωπαῖοι. Ἐκ τούτων Ἑλληνες εἶναι σήμερον ὑπερχίλιοι, διότι ἐκ τούτων 940 ψυχὰς εἶναι ἀναγεγραμμένοι ἐν τῷ ἐλληνικῷ Προξενεῖῳ ὡς πολῖται Ἑλληνες.

Ἐκ τῶν Ἑλλήνων τούτων τὸ ἐν μὲν τρίτον διαμένει ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Σουεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ εἰσὶν ἐσκορπισμένοι ἀνὰ τοὺς λοιποὺς σταθμοὺς τῆς διώρυγος. Τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι Κάσιοι, ὑπερπεπαιδευτὲς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς πλοηγοὶ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς ἐταιρείας τῆς διώρυγος ὑπηρεσίαις. Οἱ δ' ἄλλοι Ἑλληνες κατανέμονται εἰς παντοία ἐπαγγέλματα.

Τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς συγκροτήσεως ἐλληνικῆς κοινότητος ἐν Σουεῖς ἐτέθησαν διὰ τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ τὸ ἔτος 1875 θεμελιώσεως τῆς πρώτης ἐλληνικῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ ἧς πατριωτικώτατα ἐργασάθησαν οἱ ὁμογενεῖς Γ. Ἀθανασίου, Α. Ἀντίπας, Μανούσος, Ζήχος καὶ Κώστας, Σύροι τὴν πατρίδα οἱ δύο τελευταῖοι. Ἀλλ' ἡ ὁργάνωσις τῆς κοινότητος ἐπῆλθε μόνον κατὰ τὸ 1885, ἀνεγνωρίσθη δὲ ἡ νομικὴ αὐτῆς ὑπαρξὶς διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1900 Β. Διατάγματος.

Ἡ ἐλληνικὴ κοινότης τοῦ Σουεῖς παρὰ τὸ ὀλιγαριθμὸν τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν καὶ τὴν σχετικὴν ἀπορίαν τῶν μελῶν τῆς διατηρεῖ μέγαν δαπάναν δύο ἐλλήνων σχολείων κοινὰ εἰς τὰ ἀρρενα καὶ τὰ θήλα, ὧν τὸ μὲν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Σουεῖς, τὸ δ' ἐτερον ἐν τῷ Ἀμμένι Τεφνῇ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἰσὶν ἐξάξοντες διδασκαλοὶ δ' ἐν αὐτῷ εἰς διδασκαλὸς καὶ δύο διδασκαλίσσαι. Κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος ἐφοίτων ἐν ὅλῳ 73 ἐλλήνων παιδῶν, ὧν 30 ἀρρένες καὶ 43 θήλαις. Εἰς δὲ τὸ ἐν τῷ Ἀμμένι Τεφνῇ ἐφοίτησαν διδασκόμενα ὑπὸ μίαν διδασκαλίσσιν 35 παιδία, ὧν τὰ μὲν 15 ἀρρένα, τὰ δὲ 20 θήλα.

Ἡ κοινότης ἐξ αὐτῆς συντηρεῖ καὶ τὸν ἱερέα τῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα, ὑπὲρ ὧν ἐδαπάνησε κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος 6960 χρυσῶν δραχμῶν. Κατὰ τὸ ἀρχαῖον δὲ σχολικὸν ἔτος προϋπολογίζει τὰς ἐν τούτῳ δαπάνας, ὅτι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 8000 χρυσῶν δραχμῶν.

Πόθεν δὲ ἐκπορίζεται τὰς δαπάνας ταύτας ἡ φιλοτιμία ἐλληνικῆς κοινότητος; Ἀλλὰ πόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τοῦ δίσκου τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ελαχίστου τῶν πόρων, τῶν μηχανικῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς καὶ τῶν διδασκῶν, ἀκαταβέβλητοι οἱ εὐπορόντες γονεῖς τῶν μαθητῶν; Ἐκ τῆς δαπάνης ταύτης ἐξέγεται, ὅτι ἀναλογισθὼν ὁκτὼ χρυσ. δραχμὰ κατὰ κεφαλὴν, ποσὸν, δι' οὗ αὐτοφωρολογουμένη οἱ Ἑλλή-

νες τοῦ Σουεῖς, ἵνα διατηρήσωσιν εἰς τὰ τέκνα των τὴν λατρίαν τοῦ Θεοῦ τῶν προγόνων καὶ τὴν ἀγάπην τῆς φιλάτης Ἑλλάδος. Τὶ δύναται τις εἰπεῖν εἰς ἐγκώμιον τοιαύτης φιλοπατρίας;

Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἡ κοινότης εὐρίσκειται ἐν ἐλλείμματι 70 ἀγγλικῶν λιρῶν ἐν ταῖς δαπάναις αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ ἀδελφικὴ σύμπνοια, μεθ' ἧς ἐργάζεται ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μπαράκλης καὶ τὸ Προεδρεῖον τῆς κοινότητος, περὶ ἧς τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ τὸ ἐλλείμμα θὰ καλυφθῇ καὶ τὰ θεμέλια θὰ τεθῶσιν, ὅπως οὐδὲν τῷ χρόνῳ ἀποκτήσῃ ἡ κοινότης πᾶσαν κεφάλαια τῆς συντηρήσεως τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς καθιδρυμάτων.

Πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐλέγχεται καὶ αὐτὸς τῇ 15 Αὐγούστου εἶναι ὁ Κεφαλλῆν κ. Α. Ἀντίπας. Ὑπηρετῆσε δὲ τὴν κοινότητα μετ' ἑσθῆς φιλοπατρίας πρὸς αὐτοῦ μὲν ὁ ἐκ Πατρῶν Κ. Καραμεσίνης, πρὸ τούτου δὲ ὁ ἐκ Ἀθηνῶν Ν. Δημόπουλος. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἡδυνήθημεν νὰ ἀρυσθῶμεν περὶ τῆς φιλοπροόδου κοινότητος τοῦ Σουεῖς.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐπιστεύομεν, ὅτι ἡ ἐξέδομος αὕτη θὰ παρήρκετο ἡρεμῶς, ἀνευ σκανδάλων, ἐξ ἐκείνων, ἀτίνα ταράσσουσι τὴν συνείδησιν τῶν ποθοῦντων νὰ ἴδωσιν ὁμαλὸν τὸν βίον τῆς ἀντιχρῆς, ἀλλὰ φιλοπόνην καὶ πρὸς τὴν πρόδον ὁργάνωσις χώρας ταύτης. Πλὴν ματαία πίστις! Ὡς πάντοτε, καὶ νῦν, ἡ πίσος ἀνωμαλία ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ πηγάζει οὐχὶ ἀπὸ τῶν ἀξέστοιχ καὶ ἀκαταλόγητων λαϊκῶν τάξεων, ὡς ἄλλαχοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐντεταλμένων νὰ ποδηγετῶσι τὸν λαὸν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν τάξιν, νὰ ἀσφαλίσωσιν αὐτῷ τὴν διοίκησιν, νὰ προστατεύωσιν αὐτῷ τὴν ἐργασίαν, νὰ ἐγγυῶνται ἐν γένει ἐν πᾶσι τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἐντάξιν τοῦ ἔθνους. Τοιαύτης ἀνωμαλίας πρόξενος ἐγένετο κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξέδομάν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ν. Λεβίδης. Ποίαν γνώμην ἔχομεν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, εἰπομεν ἐν αἷς ἡμέραις, καθ' ἃς παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη ὁ ἐξοριστὴς Βασιλεὺς καὶ Διαδόχου καὶ παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου νὰ διευθύνῃ τὴν δικαιοσύνην τῆς Ἑλλάδος! Τὴν γνώμην ταύτην κυροῖ ἡδὴ ὁ κ. Λεβίδης διὰ νέον κατορθωμάτων του. Δι' ἐξαιρετικῶν ἐντολῶν πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν ἠλευθέρουν παρὰ πάντα νόμον δεσμοφύλακας, διότι οὗτοι ἦσαν ὁδοὶ πολιτικοῦ τοῦ κ. Λεβίδου. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις ἀνεκάλυψε τὸ σκάνδαλον μετετέθη. Ὁ ἀνακριτὴς κ. Π. Τσιουκλῆς, ἀλλήθως ὁμῶς τοῦ δικαιοσύνη καλῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἐνήργησε τὰς περὶ τούτου ἀνακρίσεις, ἐξουδίσθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προϊσταμένου ὡς ἀποτελὼν μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως σπείραν ἐνεργοῦσαν, ὅπως ἀμαρῶσιν τὴν θέσιν τὴν ἄσπιλον! τὸ κ. ὑπουργοῦ. Ἀλλ' εἰς τὴν κατηλιπὴν ἔβριον ὁ ἐντιμὸς δικαστὴς ἀνέταξε τὴν ἀπὸ τοῦ δικαιοσύνη ἀξιώματος παραίτησιν, ἵνα ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ ἐκθέσῃ γυμνῇ τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὸ ἀναρχικὸν δημοκράτειον. Ἀγνοοῦμεν ἂν θὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ ἀκέραιου τῆς Θέμιδος λειτουργοῦ, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἦτο ἀνεπαρκὲς ζήτημα τῆς δικαιονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τοῦτο μόνον γνωσκόμεν, ὅτι ὁ ἐντεταλμένος νὰ διοικῇ τὰς τῆς δικαιοσύνης ἐν Ἑλλάδι, δὲν ἔχει θέσιν ἐν τῷ ἐδωλῷ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ διὰ τὴν πρῶτον νὰ ἀποπεμφθῇ, ὅπως ἀναλάβῃ τὸ προσφιλὲς ἔργον τοῦ προσηλατισμοῦ τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐν τοῖς τριόδοις θεοῦ. Πεκθίχθημεν δὲ, ὅτι τοῦτο καὶ θὰ γίνῃ καὶ δι' ἐξορισμὸν πρὸ νέας μερικῆς ὑπουργικῆς κρίσεως, ἥτις ἀντὶ νὰ βλάβῃ, θὰ ὠφελήσῃ τὴν πολιτικὴν μερίδα τοῦ κ. Θεοτόκη.

Μετὰ βαθεῖας λύπης δι' ἀκούσεως ταῦτα, εἰμεθα βέβαιοι, οἱ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου φιλοπατρίδες ὁμογενεῖς. Ὅλον τούτων τὸ στήθι ἐπληρώθησαν ἐθνικῆς εὐφροσύνης, ὅτε εἶδον τελεμνέας τελευταῖον τὰς βάσεις τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας, καὶ πάντες ἀνέμενον εὐτακτικὸν πολιτικὸν βίον, δικαιοσύνην καὶ λαὸς, ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, τὸ τε ἑλεύθερον, τὸ τε ἀλλοτρίον καὶ τὸ ἐν ταῖς ἀποικίαις ἀφιερωθῶσιν ἀπεριόριστοι εἰς τὸν ὅλην καὶ φιλοπατρίαν τῆς ἐνισχύσεως τῶν δύο ἱερῶν ταμείων. Νῦν νέον πρόσκομμα! Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐντυχῶς δὲν ἔχουσιν οὕτω. Ἀνεγράφημεν δὲ παρὰ τὰς ἐξῆς τοῦ «Ἀγῶνος» τὸ σκάνδαλον τοῦτο, ἀκριβῶς, ὅπως καταβέβλημεν, ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἱερῶν ἐκείνων ταμείων οὐδὲν κινδύνον διατρέχει. Διότι ἡ στρατιωτικὴ συντάξις τῆς Ἑλλάδος ἐντυχῶς δὲν εἶναι ἀνηρημένη ἀπὸ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Λεβιδῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σταθερᾶς θελήσεως ἐκείνου ὅστις θὰ ἄρξῃ ἡμῶν ὡς βασιλεὺς αὐριον, ἀπὸ τῆς φιλοπατρίας τοῦ Διαδόχου, πρὸς τὸν ἀμετακίνητον δὲ τούτων σκόλον τῶν πανελληνίων ἐλπίδων ἀποβλέποντες οἱ ἀπανταχοῦ Ἑλληνες ἀδιαφοροῦντες περὶ τοῦ ποιοῦ συγκροτοῦσι τὰς ἐκίστοτες κυβερνήσεις ὁρεφίλους νὰ μὴ παύσωνται πάντοτε καὶ πάντοτε βοηθοῦντες τὰ δύο ἱερὰ ταμεία. Τούτου ὁρεφίλου πάντες οἱ Ἑλλήνες ἀδίσταστοι νὰ πράττωμεν καθ' ἐκαστὴν ἐγγερόμενον μὴ τὴν μέριμναν τῆς ἐνισχύσεως τῶν ταμείων καὶ κοιμώμενοι μὲ τὴν συνείδησιν, ὅτι πρέπει νὰ παρασκευασθῶμεν, ὅτι θὰ εἶναι πολιτικὸς Λεβίδας—βλάπτει οὖν τὸ ἔθνος, ἀλλ' εἶναι ἀνίκαιοι καὶ νὰ τὰ φωνεῖσιν.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην συνλήθην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ἡ ἐνισχυτὴ τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης ἡ ἀποτελούμενη

ὁπλὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τῶν ὑπουργῶν τῶν ὁμονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τοῦ στρατηγοῦ Βάσσα, ὡς ἀναπληρωτοῦ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ἐπιτελάρχου κ. Σαπουντζῆ καὶ συνεισέσαν ἐπὶ μακρὸν ἀπολογηθεῖσα περὶ τοῦ ὁλοκαυτοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πρὸς τοῦτο χρηματικῶν πόρων.

ΥΠΟ τὴν ἐποπὴν τῶν πόρων εὐχάριστα εἶναι τὰ ἐπισήμως βεβαιούμενα ἀποτελέσματα τῶν πόρων ἐπὶ τοῦ ζύθου καὶ τῶν ὁλοπνευμάτων. Ἐξ ὧν ὁ προϋπολογισμὸς ἀναγράφει ὡς ἔσοδον τῶν ταμείων τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐκ τῶν πόρων τούτων 900,000 δραχμῶν, ἦδη ἐκ τῶν ὁλοπνευμάτων τῶν ζυθοποιῶν καὶ ὁλοπνευματοποιῶν βεβαιώσιν, ὅτι θὰ εἰσπραχθῇ ὑπὲρ τὸ ἐκτομῶν.

ΚΑΘ' ἃ ἐκ τῶν ὁμοφώνων βεβαιώσεων τοῦ ἡμερησίου τύπου ἐξάγεται ἡ ὁλοπνευτικὴ διάθεσις τῶν γραμματίων τοῦ λαλείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου εἶναι ἐξησφαλίσμένη ἐνεκα τῆς προθυμίας ἀπαύτων τῶν παρ' ἡμῖν Τραπεζιτῶν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων καὶ ὁλοκαταστημάτων αὐτῶν ἐκπολίσιν τῶν γραμματίων.

Εἰς τὰς διαδόσεις περ